

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie S. J. oskarżonego o popełnienie przestępstwa z art. 232§1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 stycznia 2022 r. wniosku
Sądu Rejonowego w G. zawartego w postanowieniu z dnia 4 stycznia 2021 r.,
sygn. akt II K [...] o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**w uwzględnieniu wniosku przekazać sprawę do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w P.**

UZASADNIENIE

Wystąpienie Sądu Rejonowego w G. o przekazanie sprawy S. J., który został oskarżony o popełnienie przestępstwa określonego w art. 232§1 k.k. w postaci groźby pozbawienia życia L. S. sędzi Sądu Rejonowego w G., Wydziału Rodzinnego i Nieletnich w celu wywarcia wpływu na czynności urzędowe sądu dotyczące uchylecia zakazu kontaktowania się z małoletnią córką A. J., innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości - zasługiwało na uwzględnienie.

Przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątkowy nie podlega interpretacji rozszerzającej. Odstąpienie od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo może nastąpić tylko w razie wystąpienia sytuacji bezspornie świadczącej, że pozostawienie sprawy w właściwości tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. W tej sprawie taki przypadek zaistniał. Mając na uwadze poważny charakter czynu zarzuconego oskarżonemu skierowanego przeciwko sędzi

sprawującej wymiar sprawiedliwości w sprawach rodzinnych i nieletnich, która jest stroną zainicjowanego procesu karnego, racjonalne wydaje się uznanie, że sąd, w którym sędzia wykonuje obowiązki orzecznicze nie powinien orzekać w tej sprawie. Takie postąpienie stanowi przejaw dbałości o dobro wymiaru sprawiedliwości, jakim jest z jednej strony efektywność postępowania (realne zaistnienie – z uwagi na stan osobowy Sądu Rejonowego w G., który w wymiarze organizacyjnym jest sądem niewielkim, o nielicznej obsadzie stanowisk sędziowskich oraz uwarunkowania procesowe związane z rozpoznawaniem środków odwoławczych, o czym wspomniano w wystąpieniu - możliwości wyłączeń poszczególnych sędziów od rozpoznania sprawy) oraz wizerunek sądu jako organu niezależnego, w którym orzekają niezawisli sędziowie, co do których nie można czynić zarzutu, że w swojej służbie kierują się pozamerytorycznymi kryteriami (por. postanowienie SN z dnia 10 grudnia 2020 r., IV KO 120/20). Na marginesie zasadniczych rozważań wskazać nadto należało na możliwość zaistnienia oczywistej omyłki pisarskiej w dacie postanowienia (k. 71), co wynika z układu chronologicznego czynności procesowych podejmowanych w tej sprawie.

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P..

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak na wstępie.